

به یاد، کارگران جانباخته خاتون آباد.

جنبش کارگری همچنان پیش خواهد رفت!

اواخر دیماه سال ۸۲، کارگران مس خاتون آباد شهر بابک کرمان، از زمین و هوا مورد هجوم قرار می گیرند. ریاحی، جاویدی، مهدوی و مومنی، قربانی منافع سود پرستی صاحبان سرمایه می شوند. گناه کارگران مس خاتون آباد، دفاع از ابتدائی ترین خواست ممکن، یعنی ایجاد کار و دریافت دستمزد بود. این گناه بزرگ! با مسلسل‌های هلیکوپتر از هوا و از زمین پاسخ می گیرد!! خواست و مطالبه کارگران از دیر باز به صور گوناگون مورد هجوم قرار گرفته است. با توسعه و پیدایش سرمایه داری، کار مزدی، ستم و استثمار، فقر و فلاکت کارگران بیشتر و در حد خود بی رحمانه تر، تا به امروز ادامه داشته است. اولین بحران اقتصادی در سال ۱۸۲۵ در انگلستان شروع شد و امروز بحران مالی آمریکا برای زنده نگاه داشتن خویش به هر طریق ممکن و پیوسته، سنگینی بار این بحران را به دوش کارگران می اندازد. اما آنچه حائز اهمیت بوده، مبارزه پیگیر پرولتاریا بر علیه بورژوازی است.

کارگران در دفاع از منافع طبقاتی، از پیدایش سیستم سرمایه داری تا کنون، به اشکال و صور مختلف با سرمایه، وارد کارزار، و بارها به وحشیانه ترین شکل ممکن سرکوب شده اند.

نمونه اینکه؛

در ماه نوامبر سال ۱۸۳۱ کارگران لیون در فرانسه با شعار "زیستن و کار کردن، یا مردن در میدان مبارزه" اعتراضات خود را شروع و نهایتاً در اکتبر همان سال در مقابل پلیس و کارفرمایان دست به قیام مسلحانه زدند. در این مبارزه کارگران، شهرداری را به تصرف خود در آورده اما در نهایت، بی رحمانه قیام آنان توسط نیروهای پلیسی سرکوب شد.

در سال ۱۸۳۴ مجدداً کارگران شهر لیون در دفاع از دستگیر شده گان دست به مبارزه زده و دوباره دومین قیام مسلحانه کارگران سرکوب گردید. آنچه از این قیام نتیجه می شود، تضاد عمیق و آشتی ناپذیر بین پرولتاریا و بورژوازی است.

از آن به بعد مبارزات کارگری به اوج خود رسیده و در سال ۱۸۳۶ جنبش چارتیست ها، در انگلستان با ایجاد "انحمن کارگران لندن" دست به مبارزه ای توده ای زد و کارگران همراه با توده های مردم با شعار "نان یا انقلاب" عرصه ای دیگری از مبارزه را پیش رو گذاشتند.

سال ۱۸۴۴ کارگران نساجی منطقه سیله زی آلمان به خاطر کاهش دستمزدها و فقر غیر توصیفی که از ۳۶۰۰۰ نفر کارگر در منطقه، ۶۰۰۰ نفر بر اثر گرسنگی مردند، با خواندن ترانه عامیانه "حکم خونین" دست به اعتراض زدند که با مقاومت پلیس روبرو و کارگران به ناچار با سنگ و تیر با پلیس درگیر شدند. این اعتراض به وسیله ارتش پروس سرکوب گردید.

تداوم مبارزه؛

مبارزه خونین کارگران تا به امروز، هم چنان ادامه داشته و تا نابودی سرمایه و محو تضاد طبقاتی ادامه خواهد داشت. آنچه مسلم است، آسمان سرمایه، همه جا یک رنگ بوده و منافع طبقاتی مرز، وطن، جنسیت و نژاد و... نمی شناسد، هر آنچه که بوده و هست، خواست و منافع طبقاتی ای بیش

نیست. و بی شک پرولتاریا در این مبارزه "چیزی جز زنجیر های خود را از دست نخواهد داد اما جهانی را به دست خواهد آورد"

نمود اولین اعتراضات کارگری در ایران از سال ۱۲۸۵ با فراز و نشیب خود، تا به امروز ادامه داشته و جنبش کارگری در ایران هر روز، با درس گرفتن از مبارزات جهانی درپیش برد مطالبات خود گام هائی را برداشته که بی شک در این کارزار، بورژوازی و حامیان سر مایه در دفاع از منافع کثیف خود هرآنچه را که در توان داشته باشند، به کار خواهند انداخت، تا این پیشروی طبقاتی را سد و مانعی ایجاد کنند.

کارگران خاتون آباد کشتار و به خاک و خون کشیده می شوند. فعالین کارگری در برگزاری اول ماه مه ۸۳ دستگیر و زندانی می شوند. کارگران شرکت واحد و نیشکر هفت تپه بارها ضرب و شتم شده، اما نهایتا با اتکاء به نیروی کارگران تشکل خود را ایجاد می کنند. اعتراضات و اعتصابات کارگری از صنایع نساجی و ریسندگی گرفته تا پتروشیمی و نیرو گاه برق و لاستیک سازی و بخش های خدماتی، تولیدی و... همچنان ادامه دارد. تهدید و ارباب فعالین روز به روز بیشتر می شود. اما مبارزه به خاطر تضاد آشتی ناپذیر کار و سرمایه به قوت خود پا برجا بوده و هر روز جنبش کارگری نمایندگان و پیشروان جدیدی را از دل مبارزات خود نمایان می کند.

کشتار کارگران خاتون آباد، دستگیری ده ها فعال و پیشرو کارگری و زندانی کردن آنها، ادامه مبارزه تا کنونی کارگران، نشان از پیشروی این جنبش را در پیش رو دارد. امروز جنبش کارگری، مادیت یافته و عینی تر از گذشته، دست به مبارزه میزند و باید این جنبش در پروسه مبارزاتی خود از مبارزات خود انگیزه و در خود، به مبارزه ای آگاهانه و برای خود تبدیل شود و برگ های زرینی را در تاریخ جنبش کارگری جهانی به ثبت برساند. طبقه کارگر در ایران در نهایت، تنها با ایجاد تشکل های شورائی و با حضور گسترده کارگران می تواند به مناسبات ظالمانه، استثمارگرانه و تمامی بی حقوقی های ممکن پایان دهد.

در خاتمه اینکه؛ باید امران و عاملان کشتار خاتون آباد مشخص و دادگاهی شوند. آزادی بی قید و شرط و فوری تمامی فعالین کارگری در بند، در دستور کار قرار گیرد. منع تعقیب و تهدید و بازداشت فعالین کارگری، دانشجویی و دیگر فعالین عرصه های اجتماعی را خواهان شویم. ایجاد تشکل های طبقاتی کارگران (که بی شک عالی ترین این تشکل "شوراهای کارگری" می باشد)، در راستای دستیابی به افزایش دستمزد متناسب با تورم، امنیت شغلی، بیمه بیکاری مکفی برای تمامی احاد آماده به کار و دیگر خواست های طبقاتی کارگران، تنها و تنها، با اتکا به نیروی متشکل کارگران و با توانمندی طبقه کارگر را عملی سازیم. و این مهم، با نیروی متحد و متشکل میلیونی کارگران بی شک، امکان پذیر می باشد!

زنده باد اتحاد و همبستگی طبقاتی!

بهزاد سهرابی .